

Sygn. akt I Co 205/19

POSTANOWIENIE

T., dnia 30 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Rafałko

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2019 r. w Tczewie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi wierzyciela(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w C. M. G. w sprawie egzekucyjnej sygn. akt Km (...) wszczętej przeciwko dłużnikowi A. S.

oraz z wniosku wierzyciela o obniżenie opłaty egzekucyjnej

postanawia

odrzucić skargę;

odrzucić wniosek o obniżenie opłaty egzekucyjnej.

UZASADNIENIE

Wierzyciel (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. złożył skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w C. M. G. w sprawie egzekucyjnej sygn. akt Km (...) wszczętej przeciwko dłużniczce A. S., tj. postanowienie z 16 stycznia 2019 r. o ustaleniu i obciążeniu wierzyciela opłatą egzekucyjną w oparciu o art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz.U. z 2018 r., poz. 770). Wierzyciel wniósł o uchylenie tego postanowienia, a na wypadek nieuwzględnienia skargi, wniósł o obniżenie opłaty egzekucyjnej, poprzez zniesienie jej w całości.

W uzasadnieniu wierzyciel wskazał, że na podstawie powołanego przepisu ustawy, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2019 r., został niezasadnie obciążony opłatą w sprawie egzekucyjnej wszczętej przed wejściem w życie tego aktu normatywnego. Zarzucił, że organ egzekucyjny naruszył obowiązujący w chwili wszczęcia egzekucji art. 45a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, który nakazywał niezwłoczne, nie później jednak niż w terminie 7 dni, rozpoznanie wniosku wierzyciela o umorzenie egzekucji, czemu komornik nie sprostał. Na wypadek nieuwzględnienia skargi na czynności komornika, wierzyciel wniósł o obniżenie opłaty egzekucyjnej, poprzez jej zniesienie, z uwagi na przewlekłość postępowania egzekucyjnego, która doprowadziła do naliczenia zaskarżonej opłaty.

W odpowiedzi na skargę Komornik wskazał, że wszczął postępowanie w oparciu o przedłożony przez wierzyciela tytuł wykonawczy, a egzekucję skierował do składników majątku dłużnika wskazanych we wniosku. Sprzeciwił się twierdzeniu, że czynności podejmował przewlekłe, argumentując to także niezłożeniem przez strony skarg na sprawność postępowania egzekucyjnego. Wskazał, że od momentu złożenia wniosku przez wierzyciela o umorzenie postępowania do 31 grudnia 2018 r. wydał około 2 300 postanowień o umorzeniu. Niezależnie od tego wywodził, że naruszenie art. 45a ustawy o komornikach sądowych i egzekucji nie skutkuje żadną sankcją. Wskazał, że po wejściu w życie ustawy o kosztach komorniczych, w zakresie orzekania o kosztach postępowania egzekucyjnego nie mógł zastosować przepisów aktu prawnego z 1997 r., bowiem art. 52 ust. 2 nowej ustawy nakazywał stosowanie od dnia 1 stycznia 2019 r. do postępowań wszczętych przed dniem jej wejścia w życie nowej normy opisanej w jej art. 29.

Odnosząc się do wniosku o obniżenie opłaty egzekucyjnej, komornik wskazał, że nie może ona zostać obniżona na podstawie art. 48 ustawy o kosztach komorniczych, bowiem przepis ten nie ma zastosowania do spraw wszczętych przed 1 stycznia 2019 r.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

W myśl art. 767 § 4 zd. 1 k.p.c., w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy nowelizującej z dnia 10 lipca 2015 r. (Dz.U., poz. 1311), skargę (na czynność komornika) wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od dnia czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, w innych wypadkach - od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony lub osoby, której prawo zostało przez czynności komornika naruszone bądź zagrożone, a w braku zawiadomienia - od dnia dowiedzenia się przez skarżącego o dokonanej czynności.

Zgodnie z treścią art. 767 § 3 zd. 1 k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również skargę, której braków nie uzupełniono w terminie, chyba że uzna, iż zachodzą podstawy do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 k.p.c.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż w realiach niniejszej sprawy – z uwagi na wyraźną dyspozycję art. 21 ust. 1 ustawy nowelizującej z dnia 10 lipca 2015 r. – stosuje się w/w przepisy o treści obowiązującej przed nowelizacją, albowiem egzekucja w sprawie Km (...) ła wszczęta przed 8 września 2016 r. (października 2015 r.). Oznacza to, że skarga na czynność komornika winna była zostać wniesiona nie do komornika sądowego, lecz do sądu. W sytuacji zaś, gdy skargę wadliwie wniesiono do komornika – tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie – komornik powinien niezwłocznie przesłać skargę do właściwego sądu, co też nastąpiło.

Sąd zważył, iż w wyroku z dnia 14 listopada 1973 r. (vide III CZ 183/73, OSP 1974, Nr 5, poz. 97), a także w uchwale połączonych Izb: Cywilnej oraz Administracyjnej Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 listopada 1987 r. (vide III CZP 33/87, OSN 1988, Nr 6, poz. 73) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że jeżeli rewizję (apelację) wniesiono do innego sądu niż ten, który wydał zaskarżone orzeczenie, a sąd niewłaściwy do przyjęcia środka odwoławczego przekazał ją sądowi właściwemu, to dla zachowania terminu decydująca jest data nadania w urzędzie pocztowym rewizji (apelacji) przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego. Powyższe orzeczenia zachowują aktualność w obecnym stanie prawnym (zob. postanowienie SN z 21.05.2010 r., III CZP 28/10, OSNC 2011, Nr 1, poz. 10). W opinii Sądu powyższy pogląd można odnieść również odpowiednio do wnoszenia skargi na czynności komornika. Należy więc uznać, że w razie złożenia skargi bezpośrednio do komornika termin będzie zachowany, gdy komornik prześle skargę do sądu właściwego przed upływem terminu tygodniowego określonego w § 4 art. 767 k.p.c. W uchwale z dnia 11.01.1996 r. (vide III CZP 185/95, OSNC 1996, Nr 4, poz. 54) Sąd Najwyższy wytlumaczył bowiem, że wprawdzie komornik jest organem sądowym, a jego właściwość, w tym zakres uprawnień i obowiązków w postępowaniu egzekucyjnym reguluje Kodeks postępowania cywilnego i wydane na jego podstawie rozporządzenie albo inne ustawy, jednak nie usprawiedliwia to poglądu, że komornik powinien być traktowany jak sąd w rozumieniu art. 200 k.p.c.

W przedmiotowej sprawie postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie Km (...) z dnia 16 stycznia 2019 r. i ustalenie wysokości kosztów zostało doręczone wierzycielowi w dniu 21 stycznia 2019 r. (k. 30 akt Km (...)), a zatem skarga na powyższą czynność winna zostać wniesiona do sądu najpóźniej w dniu 28 stycznia 2019 r. W terminie tym wierzyciel wniósł skargę, lecz do komornika (k. 11). Skarga zaś została nadana do sądu (na skutek przekazania jej przez komornika) w dniu 6 lutego 2019 r., czyli z przekroczeniem zakreślonego ustawą terminu.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 767 § 3 k.p.c., orzeczono jak w punkcie pierwszym sentencji.

Wniosek o obniżenie opłaty egzekucyjnej także podlega odrzuceniu.

Powyższy wniosek wierzyciel zgłosił jako żądanie ewentualne, tj. na wypadek nieuwzględnienia skargi na czynności komornika. W rozpatrywanej sprawie pismo podlegające rozpoznaniu zawiera żądanie ewentualne, które nie jest oparte na przepisach prawa materialnego, lecz prawa procesowego. Żądanie to nie może być zatem interpretowane jako ewentualne w procesowym jego rozumieniu. Z tego powodu Sąd przyjął, że w sprawie wierzyciel zgłosił dwa żądania, jedno - skargę na czynności komornika i drugie - wniosek o obniżenie opłaty egzekucyjnej.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych z dnia 28 lutego 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 770) , do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia jej w życie stosuje się przepisy dotychczasowe. Ustęp 2 przywołanego artykułu stwierdza, że do postępowań, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 29 i art. 30 stosuje się od dnia wejścia w życie ustawy.

W świetle powyższego, skoro postępowanie egzekucyjne w sprawie Km (...) wszczęto przed 1 stycznia 2019 r. i do tej chwili nie zakończono należy w zakresie obniżenia opłaty egzekucyjnej stosować przepisy dotychczasowe. Zgodnie z 49 ust. 7- 9 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji z dnia 29 sierpnia 1997 r. (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1309) wniosek o obniżenie opłaty egzekucyjnej wnosi się w terminie 7 dni od dnia uzyskania informacji o ściągnięciu opłaty albo od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa odpowiednio w ust. 3 albo ust. 4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 7, stosuje się odpowiednio przepisy art. 767-767 k.p.c.. Wniosek ten został zatem także złożony po terminie. Bowiern siedmiodniowy termin na jego złożenie liczyć należy od daty doręczenia postanowienia o ustaleniu kosztów, tj. od dnia 21 stycznia 2019 r., skoro zaś do sądu został nadany przez komornika 6 lutego 2019 r. (został bowiem wraz ze skargą nieprawidłowo wniesiony do komornika w dniu 28 stycznia 2019 r.), termin siedmiodniowy został przekroczony.

Sąd Rejonowy wniosek o obniżenie opłaty na mocy art. 767 k.p.c. odrzucił

Z tych względów Sąd orzekł jak w punkcie drugim sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...). (...);

2. (...)

3. (...) (...);

4. (...)

T., 30 kwietnia 2019 r.